

gave at indstille Noget desangaaende til Beslutning af Thinget. Udvalget har maasse blot villet have Sagen oplyst, idet det har følt, at man skyldte saavel Regjeringen som private Mænd, at den ikke blev staaende hen paa den Maade som hidtil, nemlig som en Gjenstand for alle Slags Dmtaler i Pressen, hvilke tildeels ere af den Bestaaffenhed, at de sætte baade Regjeringen og enkelte Mænd i et uheldigt Lys. Efter at have bemærket dette vil jeg tillade mig at henstille til Overveielse af ærede Medlemmer, om De ikke med mig ville være enige i, at det vilde være heldigt, om denne Sag ikke for Diebliffet blev videre omtalt, men at den blev gjort til Gjenstand for en særlig Behandling her i Thinget (Frederiksen: Ja!). Det forekommer mig, at Noget tilkjendegav sin Misbilligelse heraf; men jeg vil dog sige, at jeg tror, at alle de Mænd, der have havt med denne Sag at gjøre, ere vel tjente med, at dette sker; naar det ikke sker, kan, som sagt, Enhver forvolke denne Sag, paa hvilken Maade han vil, og naar man ser, hvilke uhyggelige Ting der kan ske i andre Lande i denne Tid, synes det mig, at der er al Anledning til, at ikke nogenjemhelst Skygge kastes paa nogen Mand. Jeg tillader mig aldeles ikke at have nogen Mening om, hvad Dom man endelig skal fælde. Det Punkt, jeg har omtalt og fremdraget, er det Gnestle, jeg ved den Gjennemgaaen af Sagen, der har været mig mulig, har fundet, at man virkelig kunde brede Regjeringen, nemlig det, at den har indrømmet en Bane, der maatte konkurrere med Charlottenlund-Banen. Jeg giver ingenlunde Flertallet Ret i dets Paastrand; men jeg vil dog sige, at det er muligt, at Sagen kan komme til at ses anderledes, naar den bliver grundig undersøgt. Jeg vil ikke stille noget Forslag i dette Diebliff, og det er ogsaa yderst vanskeligt; her foreligger ikke noget Afstemningspunkt, og jeg veed ikke engang, hvorledes man kunde bringe dette Punkt ud af Dmtale uden derved, at Alle erkjendte, at det var rigtigst, at Sagen blev tydeligere og mere almæssig fremstillet, forinden Thinget endelig forlod den; jeg vil derfor henstille, om man ikke vil følge denne Vej. Jeg for min Part

har tænkt paa, at jeg, hvis der skulde være andre Medlemmer i Thinget, som skulde finde denne min Betragtning maade rigtig, vilde gjøre de fornødne Skridt til, at denne Sag kunde komme til at ligge for her i Thinget til særlig Behandling; men dersom dette skulde bifaldes fra nogen Side, forekommer det mig, at det vilde være heldigst, at Sagen ikke for Diebliffet blev videre drøftet. Det var kun denne lille Bemærkning, jeg foranledigedes til dels ved at høre, hvad der er passeret, dels ved at læse Betænkningen.

Ordføreren: Jeg tror, at Sagen i dette Diebliff ligger for til særlig Behandling for det høie Thing. Jeg for mit Vedkommende ser ikke, at der er nogen Uklarhed, som man ikke kan faae oplyst, naar man ønsker det. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister er villig til at give enhverjemhelst Dplysning, som forlanges, overfor Thinget, saaledes som han har gjort det overfor Udvalget. Hvis der er bestemte Ting, hvorom det ærede Medlem ønsker Dplysning, er det meget muligt, at man kan give ham den, naar han vil spørge derom. Vi have ganske vist faaet adskillige flere Bilag fra den ærede Minister, end hvad der foreligger her, men Udvalget har allerede gjort sig Umage for, at Alt, hvad der kan interessere Staten og Statens Repræsentanter, er blevet lagt klart frem for det høie Thing, og det skulde gjøre os ondt, om der ikke er tilstrækkelig Klarhed tilstede. Vi ere overbeviste om, at vi, naar den ærede Minister vil hjælpe os dermed, ville kunne afhjælpe ethvert Savn, som yderligere maatte blive udtalt.

Indenrigsministeren: Forinden jeg gaar over til den Sag, der synes at beffjastige Thinget i væsentlig Grad, maa det dog være mig tilladt at omtale Vædringsforslaget under Nr. 2, hvor det ærede Udvalg har ment, at der manglede Hjemmel til at tilstaa det af mig forlangte personlige Tillæg til Amtmanden i Sorø. Ja, netop fordi der manglede Hjemmel, er det, at jeg har søgt at faae en saadan, idet det forekom mig, at Billighed talte for, at man ikke berøvede ham det, man ellers